

la terra còncava

una manera poètica de dir
"tot allò que rau dins del
meu cap quan hi fa mal
temps".

Llucià Riba

INTRODUCCIÓ

Llucià Riba

La terra còncava és com un mirall desfigurat. Una sensació que no et deixa en pau, com si el món tingués un malson on es veiés a si mateix perdent-se en un laberint de miralls distorsionats. És també com la pols que s'acumula damunt d'una fulla que es descompon. El silenci del teatre esperant el dia de l'incendi...

La motivació per crear aquesta col·lecció ve per diversos motius. Un d'ells prou important són els meus somnis on sempre apareixen personatges, paisatges, edificis, boscos... Escenaris de la tragèdia de la vida i del no res dins del pot de la mel. Racons oblidats en què hi plana una quietud inquietant o tot el contrari, ruscs embogits on s'hi desenvolupen històries a vegades desconcertants pel seu significat. L'altre motiu

Coberta: **Malson**, La terra còncava, 2011

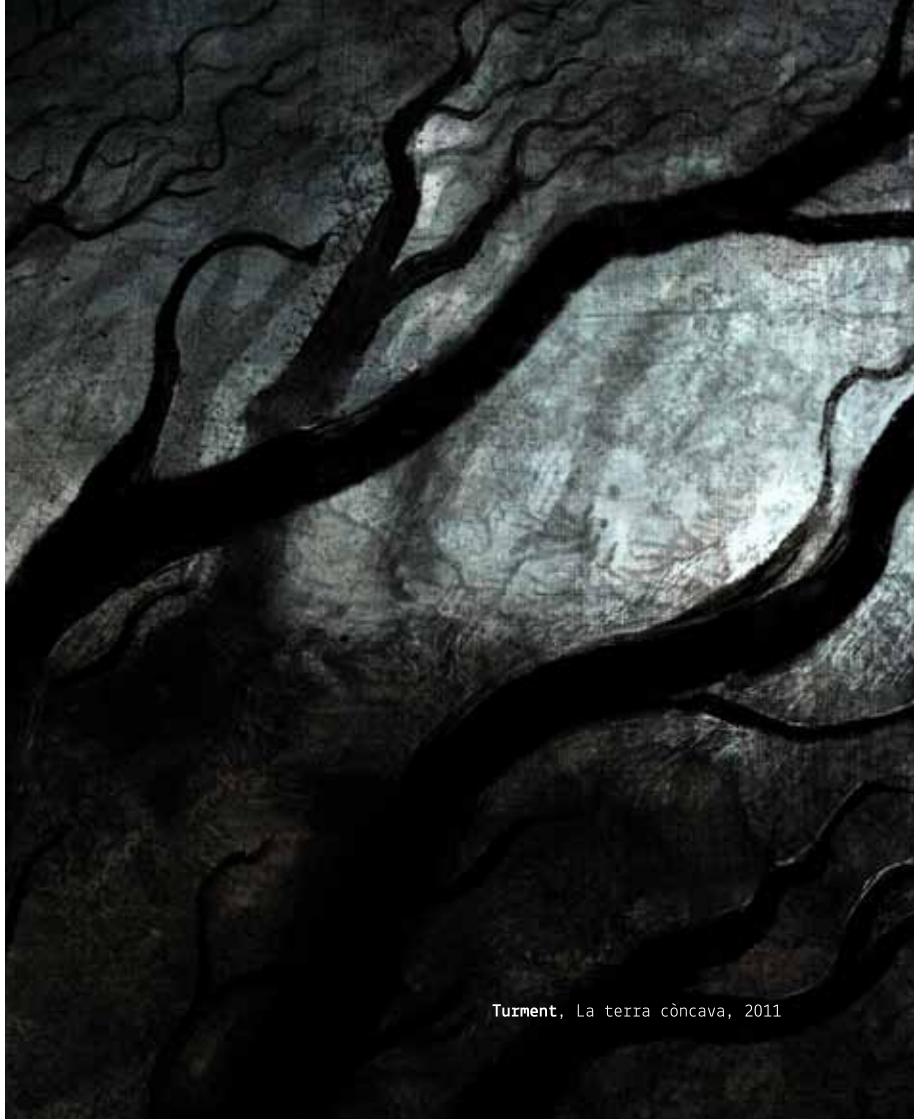
---

fonamental és la necessitat vital de plasmar, d'expressar-me en el gest de la pintura (digital en aquest cas), de trencar amb els meus propis límits expressius, d'explorar, d'experimentar i d'evolucionar.

Aquesta mostra és en tot cas un experiment que té un principi i un final en si mateixa. Un projecte que s'ha fet a base de connectar idees, un retalla i enganxa dels meus records i sentiments en què res és el que era al principi, on cada peça ha pres vida pròpia, ha evolucionat i ha crescut com transportada per un moviment involuntari.

▪

-2-

Turment, La terra còncava, 2011

Martiri, La terra còncava, 2011

Caterina Riba

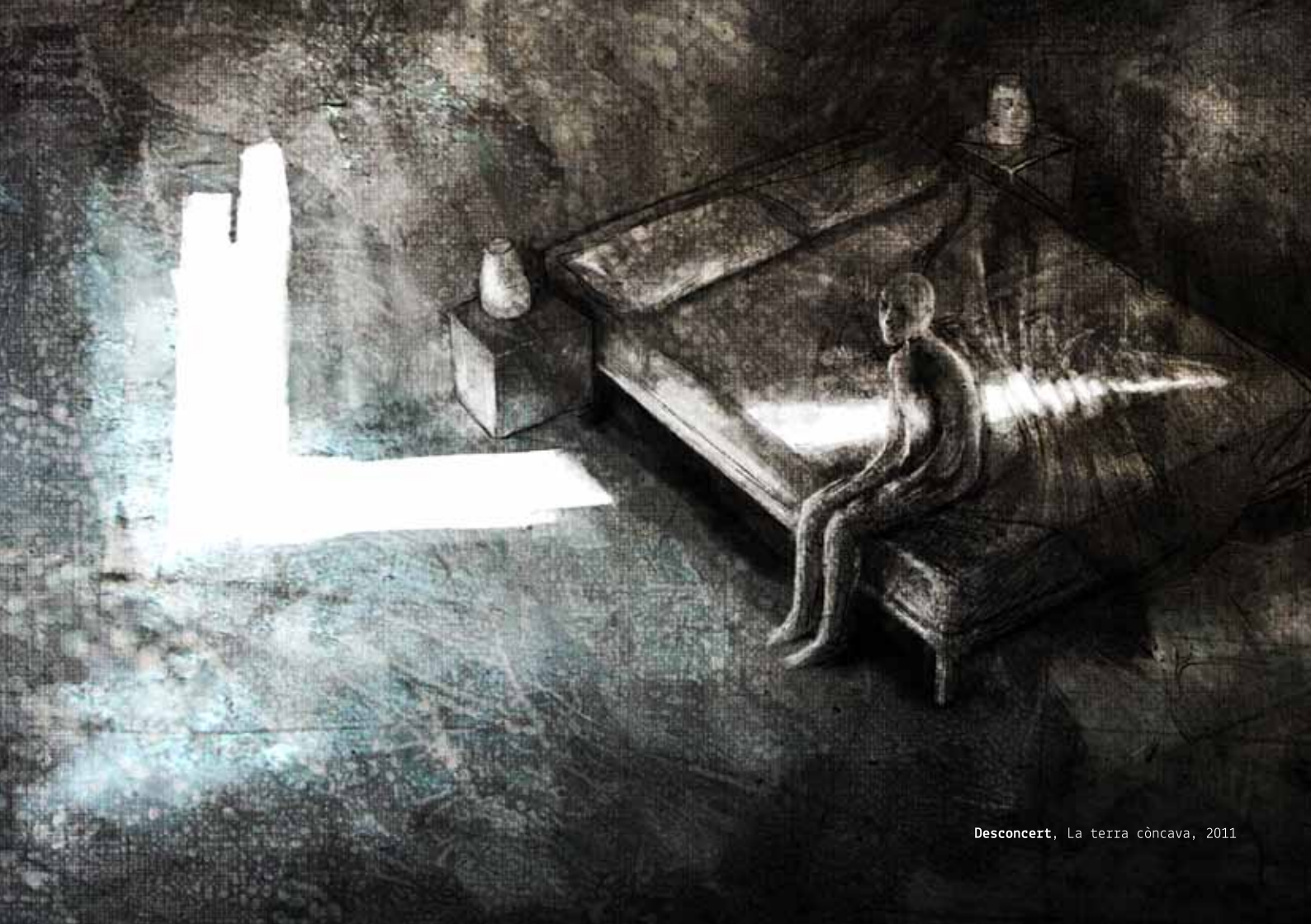
L'obra de Lluçia Riba ens endinsa en els laberints de la imaginació i presenta un paisatge oníric que ens acosta als replecs més íntims de la soledat, les pors i les frustracions. Es tracta d'un univers on amb prou feines circula l'aire. A mig camí entre un gravat de Dürer i una pel·lícula ratllada, trobem en les imatges un fons esgarrapat, ple de petites incisions per on penetra el buit. L'artista furga els confins de l'espai explorant la relació entre les figures i el fons, contraposant-les o fusionant-les, servint-se d'un clarobscur que vela i revela l'enigma de la psique humana. D'altra banda, també hi trobem una reflexió sobre el temps que, inflexible i implacable, corromp progressivament la matèria. Lluçia Riba renova la imatgeria de les vanitas barroques, natures mortes que, a través de calaveres i rellotges, recordaven la

---

inexorabilitat de la mort i es pregunten pel sentit de la vida. Les imatges de l'artista provoquen un malestar que interpel·la l'espectador i l'insten a reflexionar sobre unes qüestions incòmodes a les quals podem tan sols respondre buscant un equilibri precari, una inquietant serenor, com la que trobem en les peces d'aquesta exposició.

▪

Desconcert, La terra còncava, 2011

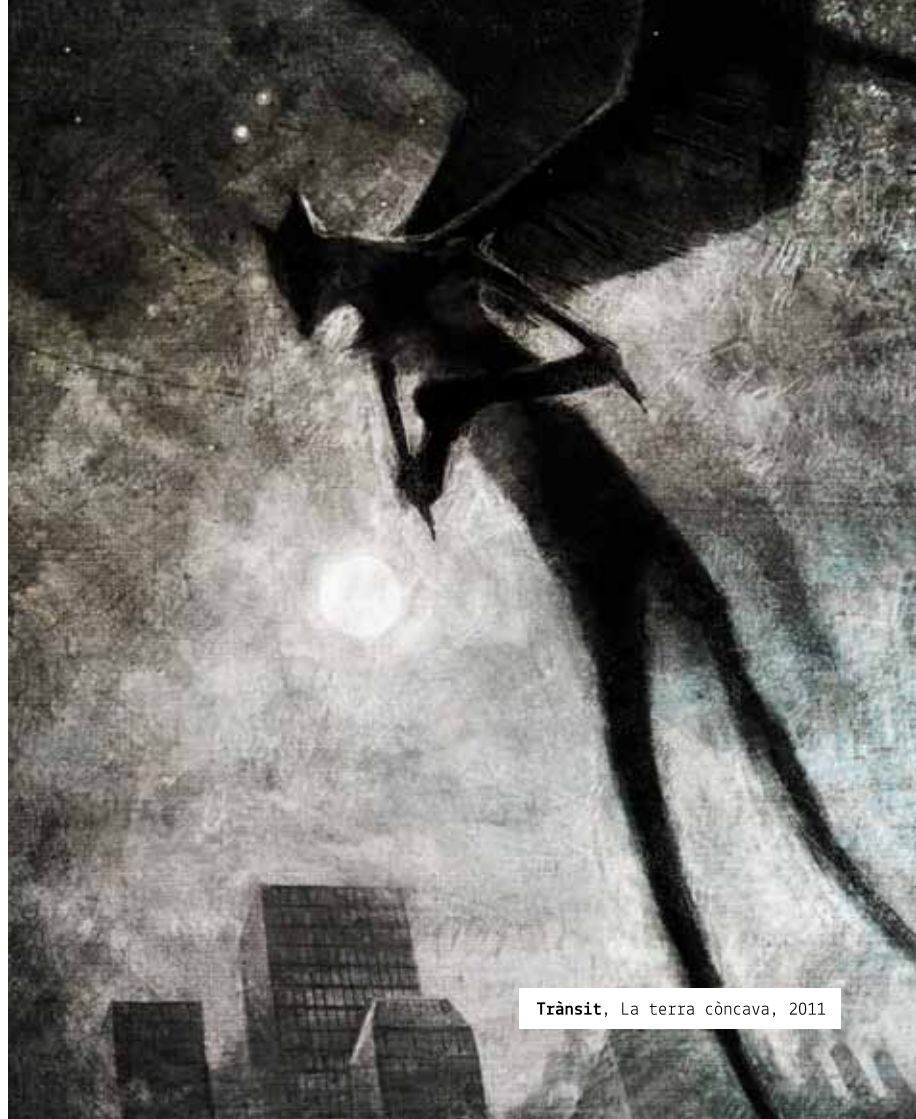

Dani Sainz

A *La terra còncava* Lluçia Riba ens transporta a un mon inhòspit de fantasia personal, a un moment definit d'un malson, a una fotografia imaginària que aconsegueix hipnotitzar-nos convertint-nos, per un moment, en habitants del somni.

És l'expressió magistral d'una sensació convertida en lloc.

▪

Trànsit, La terra còncava, 2011

Sortida, La terra còncava, 2011

AGRAÏMENTS

A la meva família i amics, que sempre m'han recolzat i m'han donat confiança per tirar endavant. Especialment a Visions i les persones que m'han ajudat a preparar aquesta exposició: Araceli Costales, Mikel Jaso, Marta Pau, Adriana Clivillé, Caterina Riba, Dani Sainz, Jordi Riba i Pepa Soler i als meus pares Jordi Riba i Gemma Galí.

A totes i a tots, gràcies.

Deriva, La terra còncava, 2011

VISIONS

centro de ilustración

www.bcn-visions.com

c/Igualada 4 bajos,

08012 Barcelona

Llucià Riba

www.lluciariba.com

llucia.riba@gmail.com

+34 646 484 514

